

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สภาวะการปรับของตัวเอง

SELF ADJUSTMENT



**ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์วิริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ คุษาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศรินทร์ชย์ อธิจริญ)
.....กรรมการและเลขานุการ (รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สภาวะการปรับของตัวเอง Self Adjustment
ชื่อ	นางสาวอังสนันท์ ธรรมชุตากรณ์
รหัสนักศึกษา	46020313
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์เชชา วราชน

บทคัดย่อ

มนุษย์ทุกคนพยายามปรับตัวไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆ เพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเหล่านั้นให้ได้ วัตถุประสงค์ของข้าพเจ้านั้น ต้องการจะนำเสนอให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งยึดติดกับการมีหน้ามีตาในสังคมและต้องการการยอมรับจากกลุ่มคนในสังคมที่ตนเองต้องเจอมากจนเกินความเหมาะสม ทำให้ผู้คนเหล่านี้พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆอย่างไม่ลืมหูลืมตา โดยไม่สนใจว่าสิ่งนั้นจะสมควรทำหรือไม่สมควรทำ และไม่ว่าจะเต็มใจหรือฝืนใจก็ตาม ส่งผลให้บุคลิกภาพ พฤติกรรม และลักษณะท่าทางที่แสดงออกมานั้นเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆที่ตนเองต้องเจอด้วย ทำให้ผู้คนเหล่านี้รู้จักขึ้นที่เป็นของตัวเอง ความเป็นตัวของตัวเองและอุปนิสัยบางส่วนก็จะค่อยๆถูกกลืนหายไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมและผู้คนรอบข้าง จึงได้แต่คอยที่จะคล้อยตามกลุ่มคนในสังคมที่ตนเองต้องพบเจอไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่กล้าที่จะขัดหรือปฏิเสธเมื่อตนเองไม่เห็นด้วยหรือไม่อยากทำเพราะกลัวว่ากลุ่มคนในสังคมเหล่านั้นจะไม่ยอมรับ และอาจจะทำให้เกิดปัญหาให้กับตนเองได้ในที่สุด จึงเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ของข้าพเจ้า ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองก็เป็นบุคคลหนึ่งที่ได้ประสบพบเจอกับสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆดังที่กล่าวมาข้างต้นที่ต้องคอยปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนในสังคมที่หลากหลาย และกับผู้คนรอบข้างอยู่ตลอดเวลา เป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกเหนื่อยหน่ายต่อการปรับตัวและการเข้าสังคมแทน ข้าพเจ้าจึงพยายามถ่ายทอดความคิดและความต้องการดังกล่าวผ่านกรรมวิธีกระบวนการและการแก้ปัญหาจากการรวบรวมข้อมูลต่างๆมาสร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ (Etching)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาของข้าพเจ้า ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูข้าพเจ้ามา เป็นอย่างดีรวมถึงเป็นผู้ให้การอุปการะ อบรมสั่งสอน และคอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอมา ซึ่ง สิ่งที่บิดาและมารดาของข้าพเจ้าทำให้กับข้าพเจ้านั้น ล้วนเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าเกิด ความพยายามในการทำงานและส่งผลให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในครั้งนี้ด้วย

ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่มอบวิชาความรู้ในทุกๆ แขนงทุกๆสาขาให้กับข้าพเจ้าตั้งแต่ข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังแห่งนี้ ซึ่งในการดำเนินงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้มีอาจลู่ส่งไปได้ เลขถ้าหากไม่ได้รับคำชี้แนะและคำปรึกษาที่ดีจาก ศาสตราจารย์เดชา วราชน อาจารย์ที่ปรึกษา ของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความ	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	10
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	12
กระบวนการสร้างงาน (ภาพพิมพ์)	21
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	24
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	34
5 บทสรุป	38
บรรณานุกรม	39
ผลงานศิลปะ	40
ประวัติผู้เขียน	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่		หน้า
	ภาพประกอบงานอิทธิพลที่ได้รับ	
1	ภาพการปรับตัวตามกระแสค่านิยมของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน	5
2	ภาพการแต่งชุดนักศึกษาตามกระแสค่านิยมในสังคมปัจจุบัน	6
3	ภาพคนนอนหลับที่ปราศจากความพะวง	9
4	ภาพการอภิปรายเกี่ยวกับจักรวาล	10
	ภาพร่างชุดที่ 1	12
5	ภาพร่างชิ้นที่ 1	12
6	ภาพร่างชิ้นที่ 2	12
7	ภาพร่างชิ้นที่ 3	13
8	ภาพร่างชิ้นที่ 4	13
9	ภาพร่างชิ้นที่ 5	14
	ภาพร่างชุดที่ 2	15
10	ภาพร่างชิ้นที่ 1	15
11	ภาพร่างชิ้นที่ 2	15
12	ภาพร่างชิ้นที่ 3	16
13	ภาพร่างชิ้นที่ 4	16
14	ภาพร่างชิ้นที่ 5	17
	ภาพร่างชุดที่ 3	18
15	ภาพร่างชิ้นที่ 1	18
16	ภาพร่างชิ้นที่ 2	18
17	ภาพร่างชิ้นที่ 3	19
18	ภาพร่างชิ้นที่ 4	19
19	ภาพร่างชิ้นที่ 5	20
	ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุ	
20	ภาพประกอบ (รูปทรง)	25
21	ภาพประกอบ (เส้น)	27
22	ภาพประกอบ (น้ำหนัก)	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

23	ภาพประกอบ (พื้นผิว)	31
24	ภาพประกอบ (พื้นที่ว่าง)	32
25	ภาพประกอบ (สี)	33
	ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบ	
26	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	34
27	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6	35
	ภาพผลงาน	40
28	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	41
29	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	42
30	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	43
31	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	44
32	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5	45
33	ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6	46



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สังคม หมายถึง คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบกฎเกณฑ์ และมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน เช่น วงการหรือสมาคมของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง วงการที่เกี่ยวกับการพบประสังสรรค์หรือชุมนุมชน เป็นต้น¹ จากสภาพสังคมไทยในอดีตมีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย เป็นแบบชนบทคือ มีวิถีชีวิตแบบชาวบ้าน มีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มากนัก มีการติดต่อสื่อสารและการคมนาคมที่ค่อนข้างลำบาก มีขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นของตนเองและจะพึงพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความอยู่รอด แต่มนุษย์เราในแต่ละคนต่างก็มีความคิดที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในบางครั้งจึงเกิดความขัดแย้งกันทางความคิดขึ้นเสมอๆ ทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งซึ่งกันและกันขึ้น มนุษย์จึงต้องมีการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันโดยการปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งบางครั้งต้องฝืนใจทำในสิ่งที่ตนเองไม่อยากทำหรือต้องคล้อยตามคนหมู่มาก เพื่อให้เกิดปัญหากับตนเองให้น้อยที่สุด และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นเช่นนั้นอยู่ ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากมาย มีการคมนาคมที่สะดวกขึ้นและมีการติดต่อสื่อสารกันง่ายขึ้น ทำให้สังคมไทยขยายขอบเขตออกไปอย่างรวดเร็วและไม่สิ้นสุด มีการแลกเปลี่ยนความคิด วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมต่างๆ มากขึ้น สังคมไทยจึงเป็นสังคมที่กว้าง หลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน เราทุกคนจึงต้องพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยตามสังคมที่ตนเองต้องเจอ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้นๆ ดังสุภาษิตสำนวนไทยที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่วก็หลิ่วตาตาม”

ความสำคัญของโครงการ

สังคมเกิดจากการรวมกลุ่มกันของมนุษย์ จึงเปรียบเสมือนกับมนุษย์เป็นผู้สร้างสังคมขึ้นมา มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมกันพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน แต่มนุษย์ในแต่ละคนนั้นก็มีความแตกต่างกันออกไป มนุษย์จึงต้องมีการปรับตัวเข้าหากัน ซึ่งสังคมที่มนุษย์อยู่ร่วมกันนั้นจะมีความหลากหลายและแตกต่างกันออกไป เช่น สังคมของคนรวย สังคมของคนจน สังคมในแต่ละโรงเรียน สังคมในแต่ละที่ทำงาน สังคมในช่วงวัยต่างๆ สังคมเมือง สังคมชนบท สังคมในแต่ละประเทศ ฯลฯ มนุษย์เรานั้นพยายามปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่ตนต้องเจอ เพื่อความอยู่รอดในสังคม และเพื่อให้เกิดปัญหากับตนเองให้น้อยที่สุด ซึ่งการที่มนุษย์เราพยายามปรับตัวให้เข้ากันนั้นเป็นสิ่งที่ดีและสมควรทำ แต่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่ถ้าสิ่งใดที่มากจนเกินความพอดีก็จะส่งผลเสียแทน

¹ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
1 องค์การค้ำของคุรุสภา, *พจนานุกรมนักเรียนฉบับปรับปรุง*, กรุงเทพฯ, คุรุสภาลาดพร้าว, 2535, หน้า 501. ² *คู่มือครู* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 และคู่มือของโรงเรียนเอกชนที่นำเข้าไปใช้

ในปัจจุบันนี้ผู้คนก็มีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากสังคมที่ตนเองต้องเจอมากขึ้น ทำให้ผู้คนส่วนใหญ่ต้องปรับเปลี่ยนตนเองในด้านต่างๆ ไปตามสภาพของสังคมนั้นๆ เพราะกลัวว่า จะไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้น ซึ่งบางคนถึงกับฝืนทำสิ่งที่ตนเองไม่ชอบไม่อยากทำ และ บางคนก็ทำสิ่งที่ตนเองรู้ว่าไม่สมควร หรือถ้าทำแล้วจะดูไม่ดีในสายตาของคนในสังคมอื่นๆ แต่ ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมนั้นก็จะทำ เช่น แฟชั่นชุดนักศึกษา การสูบบุหรี่ของกลุ่มวัยรุ่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มสุรา การเสพยาตามเพื่อน การตามกระแสด้านนิยมนต่างๆ การตามเพื่อน และ ไม่กล้าที่จะปฏิเสธ ฯลฯ จนทำให้บุคลิกภาพและตัวตนของตนเองหายไปตามสภาพของกลุ่ม คนในสังคมนั้นๆ

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อเสนองานศิลปะภาพพิมพ์ในแนวความคิดเฉพาะตน โดยอาศัยกระบวนการภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ (Etching) เป็นสื่อในการนำเสนอ
2. เพื่อเสนอความรู้สู่ถึงการปรับตัวที่เกินพอดีของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างกัน เพียงเพื่อให้ตนเองสามารถเข้าสังคมนั้นๆ ได้และอยู่อย่างไม่เดือดร้อน และทำสิ่งต่างๆตามสังคมนั้นๆ ไม่ว่าจะฝืนใจหรือไม่ก็ตาม จนทำให้ตัวตนของตนเองหายไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆ และได้แต่คอยตามคนอื่นไปวันๆ
3. เป็นการเรียนรู้และฝึกฝนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อที่จะสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้นไปในอนาคต
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปะอันเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในการสร้างสรรค์สังคม

ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องทำความเข้าใจถึง เนื้อหารูปแบบการนำเสนอตลอดจนกรรมวิธีการสร้างงานเป็นอย่างดีเสียก่อน แล้วจึงกำหนด ขอบเขตของการสร้างงานขึ้น เพื่อจะสามารถเห็นภาพรวมของการสร้างสรรค์ได้ชัดเจนขึ้น ขอบเขตของผลงานแบ่งได้เป็นข้อๆดังนี้

1. ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนทัศนคติส่วนตัวให้เห็นถึงการปรับตัวเข้าหากกลุ่มคนในสังคมนั้นของกลุ่มคนในสังคมเมืองที่เกินความเหมาะสม จนทำให้บุคลิกภาพและตัวตนที่แท้จริงหายไป
2. ถ่ายทอดรูปแบบเป็นสัญลักษณ์ในลักษณะของรูปทรงคนที่ไม่เหมือนจริงและมีกรทับซ้อนกันภายในผลงานรวมทั้งเพิ่มเติมรายละเอียดตามความรู้สึภายในที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ออกมาในรูปแบบภาพขาว – ดำ

3. ข้าพเจ้านำเสนองานผ่านกระบวนการภาพพิมพ์ โดยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) สร้างรูปทรง น้ำหนัก และพื้นผิวต่างๆด้วยการกัดกรดแล้วนำมาอัดหมึก นำเข้าแทนพิมพ์ แล้วพิมพ์ลงกระดาษ

4. จำนวนผลงานมี 6 ชิ้น

4.1 ขนาด 80 × 60 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 60 × 80 เซนติเมตร

4.3 ขนาด 80 × 60 เซนติเมตร

4.4 ขนาด 80 × 60 เซนติเมตร

4.5 ขนาด 80 × 60 เซนติเมตร

4.6 ขนาด 80 × 60 เซนติเมตร



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอมุมมองที่ตัวข้าพเจ้าเองได้พบเจอมา ในแง่ของการปรับตัวเข้าหา กลุ่มคนที่หลากหลายในสังคม ซึ่งคนเราทุกคนต้องเผชิญกับการปรับตัวนี้มาตั้งแต่เกิดก็ว่าได้ แต่ สังคมในปัจจุบันนั้นเป็นสังคมที่เปิดกว้างและหลากหลาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี ที่ทันสมัย ทำให้สังคมในสมัยปัจจุบันนี้เป็นสังคมที่มีระบบเครือข่ายการติดต่อที่มีประสิทธิภาพ และมีขอบเขตการติดต่อที่ไม่สิ้นสุด ผู้คนสามารถติดต่อคบหาสมาคมได้สะดวกและรวดเร็ว จึงมี การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆมากมาย ส่งผล ให้ความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้คนมีความหลากหลายมากขึ้น ทำให้คนเราต้อง เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับคนในสังคมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นด้วย

ข้าพเจ้าก็เป็นบุคคลคนหนึ่งที่ต้องเผชิญกับการปรับตัวให้เข้ากับคนรอบข้างและกลุ่มคนใน สังคม ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นด้วยที่คนเราจะต้องปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นๆให้ได้ แต่เมื่อข้าพเจ้าได้สังเกต ผู้คนรอบข้างรวมถึงตัวข้าพเจ้าเองและย้อนกลับมาคิดทบทวนในมุมมองที่ต่างออกไป ทำให้บ่อย ครั้งที่ข้าพเจ้าก็เกิดความรู้สึกสงสัยว่า ทำไมคนเราจะต้องฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่อยากทำเพื่อให้คนรอบ ข้างพึงพอใจในตัวเรา หรือบางคนทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำเพราะทำแล้วจะส่งผลเสียต่อตนเองและ ผู้อื่น แต่ทำเพียงเพื่อให้คนกลุ่มหนึ่งพึงพอใจและยอมรับให้เข้ากลุ่ม แม้ว่าสังคมในกลุ่มนั้นจะดี หรือเลว และบางครั้งถึงกับเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพตลอดจนการแต่งกาย และอุปนิสัยบางส่วนของ ตนเอง เพื่อให้กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งในสังคมที่หลากหลายยอมรับ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความ พยายามที่จะปรับตัวมากจนเกินพอดี จึงทำให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่เป็นตัวของตัวเอง เกิด ความรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องฝืนทำในสิ่งที่ตนเองไม่อยากทำหรือไม่ชอบ และรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลง ของลักษณะนิสัยบางส่วน จนกลายเป็นเกิดความสับสนกับบุคลิกภาพที่แท้จริง ทำให้ไร้ซึ่งจุดยืนที่ เป็นของตนเอง จึงได้แต่คอยตามคนอื่นและคอยทำตามความต้องการของผู้อื่นไปวันๆ โดยไม่กล้า ปฏิเสธเหมือนหุ่นยนต์ที่คอยแต่ทำตามคำสั่ง ไร้ชีวิต ไร้ความคิดที่เป็นของตนเอง หลงเหลือไว้ เพียงเปลือกนอกที่เป็นลักษณะท่าทางการแสดงออกของผู้อื่น และจะได้รับการยอมรับจากผู้อื่นแต่ เพียงเปลือกนอกนั้นเสมือนกับต้องใส่หน้ากากอยู่ตลอดเวลา เพราะกลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของ คนในกลุ่มและกลัวว่าจะเกิดปัญหากับตนเองในภายภาคหน้า ความรู้สึกเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ ข้าพเจ้าเกิดความเหนื่อยหน่ายต่อการปรับตัว ข้าพเจ้าจึงใช้ความเหนื่อยหน่ายต่อการปรับตัวนี้นำมา

เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงาน และต้องการสะท้อนความรู้สึกและการปรับตัวของมนุษย์ที่มีมากจนเกินไปในสังคม จนเป็นเหตุให้ความเป็นตัวตนของตนเองถูกกลืนหายไป

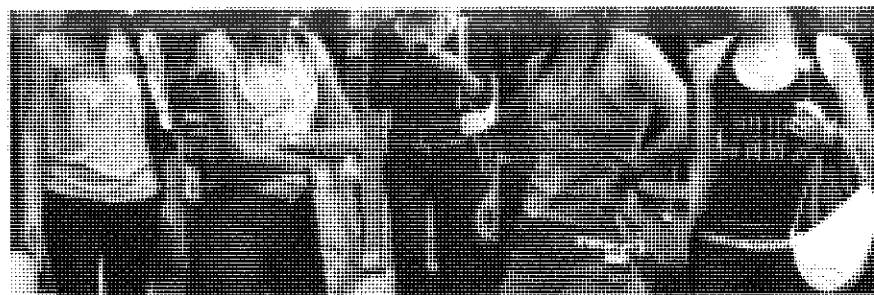
ข้าพเจ้าจึงได้นำข้อมูลความรู้สึกต่างๆ ของการปรับตัวของกลุ่มคนในสังคมไทยในปัจจุบันที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันมาสร้างสรรค์เป็นผลงานในชุดนี้ โดยผลงานชุดนี้จะเน้นการใช้การทับซ้อนกันของรูปทรงคนที่มีขนาดที่แตกต่างกันออกไป และรูปทรงคนที่เป็นรูปทรงหลักที่มีขนาดใหญ่จะมีรายละเอียดเป็นรูปทรงคนเล็กๆ ทับซ้อนกันอยู่ภายในรูปทรง เพื่อต้องการแสดงถึงการปรับตัวที่มากจนเกินความพอดีจนทำให้ตัวตนของตนเองค่อยๆ ถูกกลืนหายไป เหลือเพียงเปลือกนอกหรือลักษณะท่าทางที่แสดงออก และการแต่งกายที่ลอกเลียนแบบมาจากผู้อื่นเท่านั้น

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมที่พบเจอ

การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมและได้ประสบกับตนเอง การได้เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ การได้เข้าศึกษาในระดับชั้นต่างๆ และได้ข่าวสารจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และจากทางอินเทอร์เน็ตต่างๆนี้ เป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอมาและทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความแตกต่างของกลุ่มคนในแต่ละกลุ่มของสังคม ซึ่งต้องอาศัยการปรับตัวจึงจะสามารถอยู่ร่วมกันได้ แต่ในบางครั้งการปรับตัวที่มากจนเกินไปของคนเรานั้น อาจทำให้ตัวตนที่แท้จริงของคนๆนั้นหายไปก็เป็นได้

ภาพถ่ายที่ข้าพเจ้านำมาเป็นข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ



ภาพการปรับตัวตามกระแสค่านิยมของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพการแต่งชุดนักศึกษาตามกระแสคำนิยมในสังคมปัจจุบัน

จากข้อมูลในบางส่วนที่ได้นำเสนอมาข้างต้นนี้ เป็นสิ่งที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆที่เป็นแหล่งรวมตัวกันของวัยรุ่น และตามมหาวิทยาลัยแทบทุกแห่งในสังคมปัจจุบัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการปรับตัวเข้าหากันของกลุ่มคนในสังคม เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่มอยู่เสมอๆ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงนำเอาภาพข้อมูลข้างต้นและจากสื่อต่างๆ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลจากศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

ลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (ภาษาฝรั่งเศส Sur = เหนือ, บน, พัน, + Réalisme = ลัทธิความเป็นจริง) เท่ากับ “ ลัทธิเหนือความเป็นจริง ” เป็นความเคลื่อนไหวทางจิตรกรรมและวรรณกรรมเริ่มขึ้นที่กรุงปารีส เมื่อค.ศ. 1924 โดยอังเดร เบรตง (André Breton, 1986 -) จิตรกร – กวีชาวฝรั่งเศสร่วมด้วย หลุยส์ อารากง (Louis Aregon, 1897 -) กวีและนักเขียนชาวฝรั่งเศส

จิตรกรกลุ่มนี้พยายามเน้นให้เห็นอำนาจแห่งความฝัน (The Omnipotence of the dream) ทุกอย่าง และนำไปสู่การร่วมกันของจิตใต้ภาวะสำนึก (Subconscious Mind) ปรากฏจากความสัมพันธ์กับความเป็นจริงภายนอก (External realism) หรือเหตุผล

อังเดร เบรตง ผู้มีสมญาว่า “สังฆราชแห่งลัทธิเหนือความเป็นจริง” (Pop of Surrealism) กับฟิลิป ซูโปต์ (Philippe Soupault) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า...เซอร์เรียลลิสม์ คือสิ่งที่ดำเนินไปเองของจิตบริสุทธิ์ (Pure Psychic Automatism) ซึ่งมุ่งในการแสดงออกทั้งด้วยคำหรือในการเขียนหรือในวิถีทางอื่นๆ เป็นกรรมวิธีอันแท้จริงของความคิด เป็นการกำหนดเอาความคิดตามใจชอบว่างจากการควบคุมด้วยเหตุผลใดๆ และความเป็นอิสระแห่งสุนทรียภาพหรือจริยธรรมอันมีมาแต่เดิม.....

ศิลปินกลุ่มนี้รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อกลุ่ม “คาดี” ซึ่งสลายตัวไปและต่อจิตรกรรมเกี่ยวกับ “อภิปรัชญา” (อภี = ยิ่ง, วิเศษ, เหนือ + ปรัชญา = หลักแห่งความรู้และความจริง) หรือที่เรียกในภาษาอิตาเลียน นอกจากนี้มีงานของมิโร (Miro, 1893 -) จิตรกรสเปน และแม็กซ์ เอิร์นสท์ (Max Ernst, 1891 -) จิตรกรชาวเยอรมันและมีอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ศิลปินกลุ่มนี้รับเอาลักษณะซึ่งความรู้ทางประสาทและสิ่งที่เกิดจากจิตใต้สำนึกมาเป็นหัวใจหรือแก่นสารของงาน

การศึกษาเกี่ยวกับความฝันและการบรรยายความฝัน ลัทธิอัตโนมัตติ ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเวทมนตร์มายา เครื่องมือของใช้ของชาวอนารยะและสภาวะจิตไร้สำนึก (ที่เบรตงเรียกว่า Marvellous) รวมกันเป็นแนวทางที่พร้อมแล้วสำหรับการประกาศแถลงการณ์ครั้งแรกของลัทธิเหนือจริง

ด้านทัศนศิลป์ ศิลปินชาวเยอรมันผู้อพยพเข้ามาในปารีส ปีค.ศ. 1922 แม็กซ์ เอิร์นสท์ ดูเหมือนจะพร้อมที่สุดในการแสดงออกที่สอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่ม เซอร์เรียลลิสม์ ตามแถลงการณ์ฉบับแรกนี้ เหตุผลของมนุษย์และความคิดทั่วไปต่อสังคมถูกมองว่าเป็นเสมือนหนึ่งความมืดบอด ดังที่อารากงกล่าวว่า “เขาทั้งหลายมีตา แต่มองไม่เห็น ” เอิร์นสท์ได้วาดภาพ Saint Cecilia หรือเปียโนที่มองไม่เห็น ซึ่งมีจินตภาพสอดคล้องกับวาตะดังกล่าว

เอิร์นสท์ได้ชี้้นำความคิดในการอาศัยงานตัดปะหรือกรรมวิธีคอลลาจ (Collage) หรือการประดิษฐ์สร้างสรรค์ โดยเริ่มทำงานคอลลาจก่อนที่จะแปรมาเป็นงานจิตรกรรมเป็นจำนวนมาก ความเหนือจริงในพรรณนะของเขาคือตาที่สามเป็นตาภายในสัมพันธ์กับตาภายนอก ส่วนตัวเขามักจะกล่าวถึงตัวเองในสถานะของบุคคลที่สามด้วย อย่างไรก็ตาม ต่อมาเขาได้พยายามปลดปล่อยจิตไร้สำนึกออกมาอย่างสมบูรณ์แบบโดยวิธีการของลัทธินอกรีต โนมัตติ

เราอาจจะกล่าวได้ว่า ขณะนั้นลัทธินอกรีตมีอยู่ด้วยกัน 2 แบบ ประเภทแรกสร้างขึ้นโดยอาศัยกรรมวิธีการวาดภาพแบบชัดเจนแน่นอนตามหลักอะคาเดมิก ออกมาเป็นจินตภาพแปลกประหลาดที่สามารถระบุลักษณะกายภาพของรูปทรงได้ ศิลปินที่มีชื่อเสียงสำหรับจิตรกรรมแนวนี้ได้แก่ ซาลวาดอร์ ดาลี และเรเน่ มากริตต์ ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์อีกประเภทหนึ่งคือ การระงับจิตสำนึก ปลดปล่อยจิตไร้สำนึกออกมาในระดับต่างๆกัน และรูปแบบของงานที่ออกมา มักจะมีลักษณะแบบนามธรรม ซึ่งยังคงมีรูปลักษณะและร่องรอยของที่มาต่าง ๆ นานา

ขณะที่มากริตต์ จิตรกรชาวเบลเยียม แสดงจินตภาพของสิ่งที่พบเห็นกันในชีวิตประจำวัน ผสมผสานกับความคิดฝันส่วนตัว จิตรกรรมของดาลีได้วาดออกมาในลักษณะคล้ายภาพถ่าย มีความชัดเจนและมีมิติซึ้งลึกสูง

จิตรกรชาติต่างๆที่ทำงานในลัทธินอกรีต “เหนือความเป็นจริง” มีอยู่หลายท่าน เช่น ปอล เดลวัวร์ (Paul Delvaux, 1897 -) จิตรกรชาวเบลเยียม เซรี ริชาร์ด (Ceri Richards, 1903 -) ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon, 1910 -) เอ็ดเวิร์ด วอดสเวิร์ธ (Edraad Wadsworth, 1889 - 1949) จิตรกรชาวอังกฤษ และอัลแบร์โต เจียโคเมตตี (Akberto Giacometti, 1901 - 1966) จิตรกรและประติมากรชาวสวิส เป็นต้น

ท่านเซอร์เฮร์เบิร์ต รีด (Sir Herbert Read, 1893 -) นักวิจารณ์ศิลปะและวรรณคดีชาวอังกฤษได้บรรยายถึงงานในลัทธินอกรีตนี้ว่าเป็น “...รูปของศิลปะที่ปฏิเสธศิลปะ แสวงหาแต่เพียงจิตใจที่ว่างเปล่า ค้นหาสิ่งที่ยังไม่มีผู้ใดรู้จักยังไม่มีการสร้างสรรค์ในความยุ่งยากอันมืดมนจิตไร้สำนึก...”²

อิทธิพลจากศิลปิน

เรเน่ มากริตต์ (René Magritte ค.ศ. 1898 - 1967)

มากริตต์และกลุ่มเพื่อนจิตรกรชาวเบลเยียมได้ร่วมกันก่อตั้งกลุ่ม Societedu Mystire ขึ้นแรกเริ่มเขายังคงคิดวิธีการวาดภาพแบบคิวบิสม์และฟิวเจอริสม์ ปีค.ศ. 1927 จึงได้พัฒนางานตามแนวของกลุ่มปารีสเซอร์เรียลลิสม์ โดยสร้างจินตภาพแห่งความฝันระหว่างเรื่องราวกับความจริงให้ผู้ชมเกิดความสับสนหวั่นไหวจากการนำเอาตัววัตถุที่ดูไม่เข้ากันหลายสภาพมาจัดวางรวมอยู่ในภาพเดียว เขาไม่ต้องการสร้างงานโดยแรง ผลักดันของจิตไร้สำนึกโดยลำพัง แต่จะสังเกตพิจารณา

² เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 อธิตา จันทร์เพ็ญ, เอกสารประกอบการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ 4, กรุงเทพฯ, แผนการสอน ภาควิชาศิลปศิลป์
 ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุใดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2548.

จากวัตถุต่างๆ ในแง่ของความเป็นจริงกับด้านที่อยู่ตรงข้ามกันและทำให้เกิดความขัดแย้ง หรือ กำหนดขนาดของใช้ขนาดเล็กลงให้ดูใหญ่มาก นำงานศิลปะที่มีชื่อเสียงมาสร้างใหม่กลับคำวัสดุ

จินตภาพที่หลอกลวง (The Treachery of Images ค.ศ. 1928 – 1929) มากิริตต์มักจะตั้ง ชื่อของบางอย่างที่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อ และขณะเดียวกันก็ปฏิเสธสิ่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นชื่อของสิ่ง นั้นที่เรียกขานกันมานานแล้ว เป็นต้นว่านี้ไม่ใช่กล่องยาสูบ เป็นประโยชน์ตรงส่วนล่างภาพกล่อง ยาสูบที่วางไว้อย่างชัดเจน ราวกับต้องการตั้งคำถามถึงแนวความคิดในการตั้งชื่อและการแทนค่า สรรพสิ่งเป็นการท้าทายความเชื่อมั่นและค่านิยมของสังคม ที่ผู้คนมองและคิดเหมือนๆกัน ไปหมด จิตรกรรมที่น่าสนใจของเขาได้แก่ ประตูดูอิสรภาพ (On the Hold of Freedom ค.ศ. 1929) ภาพเหมือน (Portrait ค.ศ. 1935) คนนอนหลับที่ปราศจากความพะวง (The Reckless Sleeper ค.ศ. 1927) ข่มขืน (The Rape ค.ศ. 1934)³

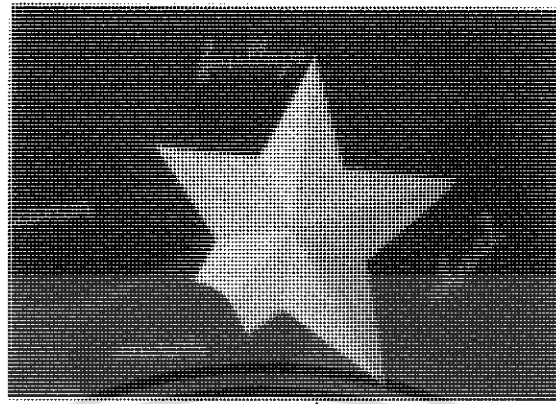


เรเน่ มากิริตต์ คนนอนหลับที่ปราศจากความพะวง ค.ศ. 1927

René Magritte The Reckless Sleeper 1927

สีน้ำมันบนผ้าใบ 45¼ × 31¼ นิ้ว

สัญลักษณ์คล้ายอักษร ภาพส่วนล่างเป็นตัวแทน
ของความฝันของชายที่กำลังนอนหลับอยู่



เรเน่ มากริตต์ ภาพเขียนสีน้ำมันเกี่ยวกับจักรวาล ค.ศ. 1928

René Magritte The Dispute about Universals 1928

สีน้ำมันบนผ้าใบ 53.5 × 72.5 ซม.

ภาษาและความหมายที่คิดแบบแผนหรือ
ความเข้าใจที่เขย่งขึ้นและยึดถือกันมาใน
จิตรกรรมของมากริตต์

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะของเรเน่ มากริตต์

งานของข้าพเจ้าเป็นงานภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก เรเน่ มากริตต์ ในแง่ของการใช้รูปทรงคนที่ไม่เหมือนจริงและสัญลักษณ์ภายในงาน รวมทั้งแนวทางของความคิด ในการสร้างผลงานบางส่วนด้วย ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจากความรู้ ขั้นตอนมูลฐานทางด้าน ศิลปะบวกกับจินตนาการและเรื่องราวความเป็นจริงทางสังคมที่สอดคล้องกับแนวความคิดของ ข้าพเจ้า

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นว่ามนุษย์เรานั้นเพื่อความอยู่รอดและกลัวตนเองจะเดือดร้อน จึง พยายามปรับตัวไปตามสภาพสังคมที่ตนต้องเจอ แม้ว่าจะต้องฝืนใจตนเองหรือไม่ก็ตาม จนทำให้ ตัวตนของตนเองหายไป เพราะกลัวจะไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้นๆ เช่น การตามเพื่อน การไม่กล้าที่จะปฏิเสธ การตามกระแสค่านิยม ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าสืบเนื่องมาจาก เรื่องราวของการปรับตัวของผู้คน ในสังคมไทยในปัจจุบันที่มักเกิดความเหมาะสม มีผลกระทบต่อจิตใจของข้าพเจ้า ทำให้เกิดความรู้สึกเหนื่อยหน่าย ความไม่จริงใจ และการแสวงแสวงแก่งทำ ผลที่ตามมาได้แปรเปลี่ยนเป็น ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำภาพถ่ายตามสื่อต่างๆจากทางนิตยสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์และทาง อินเทอร์เน็ตมาตัดปะใหม่ โดยผ่านขบวนการทางความคิดของข้าพเจ้าและปรับปรุงให้เข้ากับ ผลงาน อีกทั้งยังมีแนวทางที่สอดคล้องกับประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า และในแง่มุมมองของ ข้าพเจ้าเอง โดยการใช้การวาดเส้นในการสร้างภาพร่างให้สมบูรณ์ เพื่อถ่ายทอดการนำมาขยายเพื่อ ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งสามารถอธิบายขั้นตอนของการสร้างสรรค์ได้ต่อไปนี้

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ข้าพเจ้าได้เก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยการนำภาพถ่ายและข่าวสารต่างๆจากทาง นิตยสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และจากทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงการพบเห็นเหตุการณ์และจากคำบอกเล่า บวกกับสิ่งที่ได้ประสบกับตนเองในการใช้ชีวิตประจำวัน มาเก็บรวบรวมข้อมูลในการสร้างสรรค์ ผลงานของข้าพเจ้าและนำมาตัดปะใหม่ โดยขบวนการทางความคิดของข้าพเจ้า เพื่อนำไปจัด วางองค์ประกอบในการสร้างสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ

ข้อมูลจากภาพถ่ายต่างๆที่ได้จากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และส่วน ที่ข้าพเจ้าพบเจอ ถูกนำมาเป็นต้นแบบในการตัดปะรายละเอียดของรูปทรงคน เสื้อผ้าบางส่วน และลักษณะท่าทางของรูปทรงคนบางรูปทรงตามจินตนาการ และความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยผ่านกรรมวิธีการสร้างสรรค์ภาพร่างจากการวาดรูปทรง และจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมตรง ตามหลักทัศนธาตุ จากนั้นนำไปถ่ายเอกสาร แล้วจึงวาดพื้นหลังของภาพร่างออกมาในหลายๆ รูปแบบ เพื่อความเหมาะสมและความลงตัวระหว่างรูปทรงกับพื้นหลังของภาพร่างในแต่ละชิ้น รวมถึงเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันในภาพร่าง ซึ่งจะได้นำมาขยายเป็นผลงานจริงต่อไป

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

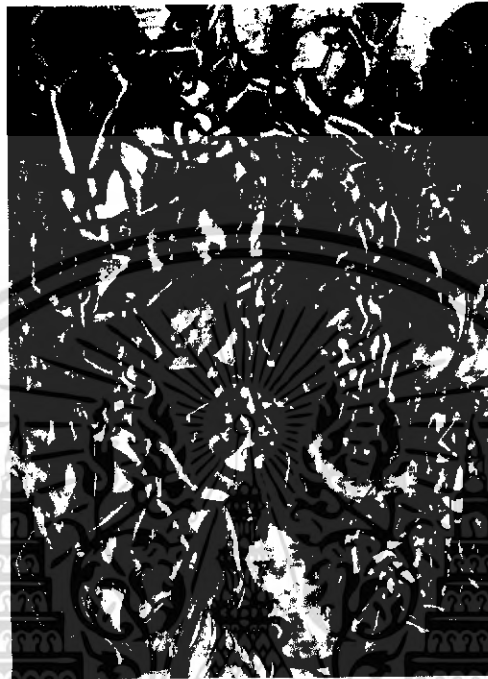


ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 5

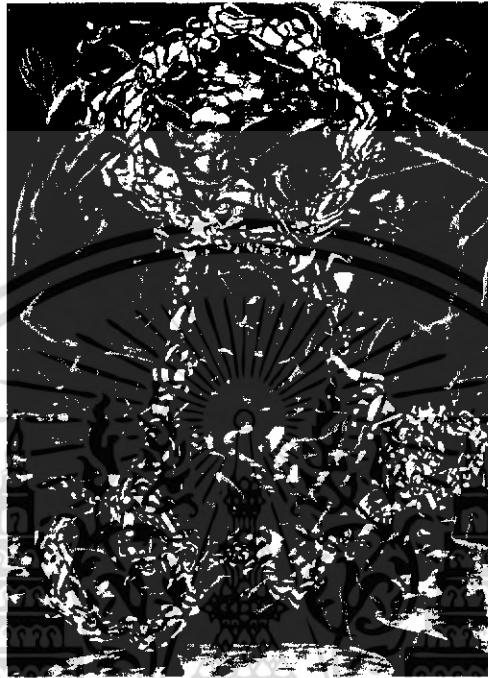
ภาพร่างชุดที่ 1

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงเรื่องราวเกี่ยวกับสภาวะการปรับตัวของคนเข้าหากลุ่มคนในสังคมที่มากเกินความเหมาะสม โดยการใช้การทับซ้อนกันของรูปทรงของคนและการจัดวางรูปทรงไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เห็นถึงการปรับตัวเข้าหากันและการคล้อยตามซึ่งกันและกันของคนในสังคม ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบของสัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นจากจินตนาการของข้าพเจ้าผสมผสานกับความเป็นจริงที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสร้างผลงานชุดนี้

จำนวนภาพร่างในชุดนี้มีทั้งหมด 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 และ ชิ้นที่ 5 มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบและรูปทรงที่น่าสนใจ รวมถึงการเชื่อมโยงรูปทรงมีความต่อเนื่องกันอย่างชัดเจน และเน้นแนวความคิดของข้าพเจ้าให้ตรงตามเนื้อหาที่นำเสนอ เพื่อนำไปพัฒนาภาพร่างในชุดต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2



ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง



ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำแนวความคิดเดียวกันกับภาพร่างชุดที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2 นี้ โดยการนำเสนอภาพร่างชุดนี้ของข้าพเจ้าต้องการให้ รูปแบบของงานดูกลมกลืนและบ่งบอกแนวความคิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงใช้การตัดทอนรูปทรงบางรูปทรงออกไป และเปลี่ยนพื้นหลังของภาพร่างใหม่ รวมถึงนำรูปแบบของรูปทรงบางส่วนในภาพร่างชิ้นที่ 5 ของชุดที่ 1 มาพัฒนาต่อเป็นภาพร่างในชุดนี้ด้วย

จำนวนภาพร่างในชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมด 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 และชิ้นที่ 4 มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ และมีความน่าสนใจมากกว่าชิ้นอื่นๆ

78205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้แนวความคิดเดียวกับภาพร่างชุดที่ 1 และชุดที่ 2 คือ นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสถานะการปรับตัวของคนเข้าหากลุ่มคนในสังคม โดยภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้มีการสร้างน้ำหนักลงในพื้นหลังของผลงาน เพื่อให้รูปทรงดูไม่ล่องลอยอยู่ในอากาศ และยังได้นำรูปแบบของภาพร่างชิ้นที่ 4 ของชุดที่ 2 มาพัฒนาต่อเป็นภาพร่างในชุดนี้ด้วย

จำนวนภาพร่างในชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมด 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 4 มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจากมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ และมีความน่าสนใจมากกว่าชิ้นอื่นๆ

กระบวนการสร้างงาน

เป็นการขยายแบบความคิดจากต้นแบบร่างลงบนแผ่นแม่พิมพ์จริง โดยผ่านกระบวนการของภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเป็นผลงานจริง ซึ่งได้อธิบายตามขั้นตอนได้ดังนี้

1. อุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็นต้องใช้สำหรับทำภาพพิมพ์

- แผ่นทองแดง (COPPER PLATE)
 - กรดทองแดง (SULFURIC ACID)
 - วานิชดำ (BLACK VANISH)
 - เหล็กปลายแหลม (NEEDLE)
 - กระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 800 กับเบอร์ 2000
 - หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ
 - กระดาษพิมพ์งานฟาบริโน (FABRIANO)
 - ดินสอไฮสปีด (TUSCH - MITSUBISHI 7600)
 - น้ำมันสน
 - ทินเนอร์
 - สีสเปรย์
 - กระดาษปรู๊ฟ
 - กระดาษลอกลาย
 - ที่ฉีดน้ำ (Foggy)
 - พู่กัน
 - กระดาษกาวน้ำ
 - เศษผ้า
 - เทปกาว (UNITAPE)
 - แผ่นพลาสติกขนาดเท่ากระดาษฟาบริโน
- ### 2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- #### 2.1 นำแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้มาขัดพื้นผิวด้วยกระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 800 เพื่อลบร่องรอยขีดข่วนที่ติดบนผิวหน้าของแผ่นทองแดงออก แล้วใช้กระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 2000 ขัดเก็บผิวหน้าแผ่นทองแดงให้เรียบอีกครั้งแล้วนำไปล้างด้วยน้ำมันสนและทินเนอร์ เพื่อล้างคราบสกปรกที่ติดบนผิวหน้าแผ่นทองแดงออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำไปล้างน้ำเปล่า ทั้งไว้ให้แห้งแล้วนำมาทาด้วยวานิชดำให้ทั่วทั้งสองด้านใช้เทปกาวแปะด้านหลังให้ทั่วทั้งแผ่น

- 2.2 นำแบบร่างมาขยายกลับด้านลงบนแผ่นทองแดงที่ทาวานิชดำ เมื่อร่างแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำเหล็กปลายแหลมมาขีดตามรอยร่างที่ร่างไว้บนแผ่นทองแดงให้วานิชดำที่เคลือบไว้บนหน้าแผ่นทองแดงหลุดออกไปตามรอยที่เราต้องการแล้ว นำลงไปแช่ในอ่างที่ผสมกรดไว้ในอัตราส่วน 1:2 คือ กรด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 2 ลิตร เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เรียกเทคนิคนี้ว่า “Hard Ground”
- 2.3 หลังจากกักรวดครบตามเวลาที่เราร่างไว้แล้ว ก็นำขึ้นจากบ่อกรดมาล้างด้วยน้ำ จากนั้นให้นำแผ่นทองแดงมาล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ เพื่อครุ่กรอยที่สร้างขึ้นด้วยเทคนิค Hard Ground จากนั้นจึงเริ่มทำพื้นผิว (Texture) ด้วยการนำเศษดินสอไขขาวมาละลายกับทินเนอร์ แล้วจึงเทลงไปบนแผ่นทองแดงในส่วนที่ต้องการให้เกิดลวดลาย จากนั้นนำวานิชดำมากันปิดในบริเวณพื้นที่เหลือซึ่งไม่ต้องการให้เกิดลวดลายทั้งหมดรอให้วานิชดำแห้ง แล้วจึงนำไปกักรวดเป็นเวลา 10 นาที พอครบตามกำหนดแล้วให้นำขึ้นมาล้างน้ำ แล้วล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ให้สะอาด
- 2.4 นำวานิชดำมากันส่วนที่ต้องการให้เป็นสีขาวกระด้างแล้วใช้สีสเปรย์มาพ่นให้เป็นลวดลายลงบนหน้าแผ่นทองแดงอย่างละเอียด แล้วทิ้งไว้ 5 – 10 นาที แล้วนำแผ่นทองแดงมาเขียนดินสอไขขาว เพื่อสร้างน้ำหนักในส่วนที่เป็นแสงขาวในรูปทรงและส่วนต่างๆ ในผลงานที่ต้องการ แล้วจึงนำแผ่นทองแดงไปกักรวดอีกทีโดยใช้กรดในอัตราส่วน 1:2 เป็นเวลา 30 นาที เมื่อครบตามเวลาที่กำหนด จึงนำแผ่นทองแดงขึ้นมาล้างน้ำเปล่า
- 2.5 นำวานิชดำมากันบนแผ่นทองแดงปิดรูปทรงทุกรูปทรงให้เหลือแต่พื้นหลัง แล้วนำสีสเปรย์มาพ่นให้เป็นลวดลายละเอียดอีกครั้ง ทั้งไว้ 5 – 10 นาที นำมาเขียนด้วยดินสอไขขาวในส่วนที่ต้องการเชื่อมน้ำหนักจากขาว – ดำ แล้วจึงนำแผ่นทองแดงลงไปกักรวดอีกครั้งโดยใช้เวลา 45 นาที เมื่อครบแล้วก็นำขึ้นจากบ่อกรดไปล้างน้ำให้สะอาด จากนั้นก็ล้างด้วยน้ำมันสนกับทินเนอร์ให้สะอาด แล้วนำแผ่นทองแดงไปตะไบขอบโดยให้ตะไบทำมุมกับขอบ 45 องศา ตะไบทั้ง 4 ด้าน นำไปล้างน้ำให้สะอาด จากนั้นนำมาล้างน้ำมันสนกับทินเนอร์อีกทีให้สะอาดก็จะได้แผ่นทองแดงที่เป็นแม่แบบพร้อมพิมพ์

3. ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์ก่อนพิมพ์และกระดาษพิมพ์
 - 3.1 นำหมึกพิมพ์สีคำผสมสีน้ำเงินมาอัดหมึกลงบนแม่พิมพ์ ให้ทั่วโดยการใช้นิ้วมือกดให้ทั่วทั้งแผ่น เมื่อทั่วแล้วก็นำกระดาษปรีฟมาซับหมึกก่อนแล้วค่อยใช้กระดาษลอกลายเซ็ดจนสะอาด จากนั้นก็เอาเศษผ้าชุบทินเนอร์มาเช็ดขอบแผ่นทองแดงให้สะอาด
 - 3.2 เตรียมกระดาษฟาบรีโนที่จะพิมพ์ โดยการฉีบน้ำให้ชุ่มทั้ง 2 ด้าน แล้วจึงซับน้ำด้วยกระดาษปรีฟ แล้วห่อด้วยแผ่นพลาสติกที่เตรียมไว้
4. ขั้นตอนการพิมพ์
 - 4.1 นำกระดาษปรีฟรองด้านล่างเพื่อกันงานพิมพ์เบือน วางแม่พิมพ์หงายบนกระดาษปรีฟที่เตรียมไว้ นำกระดาษฟาบรีโนที่เตรียมมาวางคว่ำลงบนแผ่นทองแดง แล้วปิดด้วยกระดาษปรีฟอีก 1 แผ่น จากนั้นนำผ้าสักหลาดวางทับด้านบนสุด จึงเริ่มการพิมพ์
 - 4.2 หมุนล้อยกแทนพิมพ์ให้แน่น แล้วเริ่มหมุนแทนพิมพ์จากด้านหนึ่งไปสุดอีกด้านหนึ่ง แล้วคลายล้อยกแทนพิมพ์ออกนำผ้าสักหลาดขึ้น
 - 4.3 ยกกระดาษที่พิมพ์เสร็จแล้วมาวางลงบนแผ่นไม้กระดาน นำกระดาษกาวนำมาปิดไว้โดยรอบของตัวงานทั้ง 4 ด้าน เมื่องานพิมพ์แห้งสนิทและเรียบตึง ก็จะได้งานพิมพ์ที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

องค์ประกอบของผลงานหรือลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ที่นำมาสร้างรวมกัน เพื่อทำให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์เต็มไปด้วยความงามและความน่าสนใจ ในทางศิลปะเรียกส่วนประกอบเหล่านี้ว่าทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ซึ่งมีอยู่หลายชนิดด้วยกันคือ มีทั้งรูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นร่วมกัน เพื่อเน้นให้ภาพผลงานเกิดความสมบูรณ์และเหมาะสมเป็นไปตามเจตนารมณ์ของเรื่องราว เนื้อหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับลักษณะของรูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้น ทั้งนี้เพราะศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้หรือรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดมาจากโครงสร้างทางวัตถุ เราเรียกส่วนประกอบแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม⁴ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน โดยการแยกเป็นการวิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะและการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพได้ดังนี้

⁴ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้งานด้านการค้า
ชุต นิมเสมอ, องค์ประกอบศิลป์, กรุงเทพฯ, วัฒนาพานิช, 2539, หน้า 26.
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดเบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนธาตุทางศิลปะ

ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ได้แก่ รูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง และสี ซึ่งเป็นสิ่งที่ศิลปินนำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อให้เกิดความงามทางสุนทรียภาพและความน่าสนใจในตัวผลงาน รวมถึงสื่อความหมายตามแนวความคิดที่เป็นจุดมุ่งหมายอันแท้จริงของตัวศิลปิน ทัศนธาตุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเกิดความกลมกลืนกัน จึงจะทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ แต่ในการวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้นจำเป็นจะต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นส่วนๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการทำงานและคุณลักษณะของแต่ละธาตุดังต่อไปนี้

รูปทรง (Form)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์ในผลงานชุดนี้ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพการปรับตัวของคนในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเน้นรูปทรงของคนที่ไม่ยึดหลักความถูกต้องของความเป็นจริง แต่จะใช้การอ้างอิงถึงความเป็นจริงแทน โดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงที่อ้างอิงถึงความเป็นจริงบวกกับจินตนาการของข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ซึ่งได้แบ่งรูปทรงออกเป็น

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

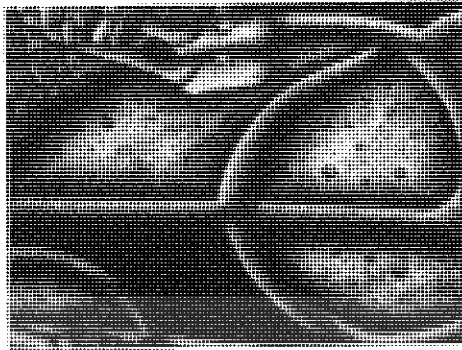


1) รูปทรงของคนที่เป็นรูปทรงใหญ่ ข้าพเจ้าสื่อในรูปแบบของสัญลักษณ์ ที่แทนค่าเป็นมนุษย์ที่พยายามบริโภคบุคลิกภาพ และลักษณะท่าทางของคนในสังคม เพื่อนำมาใช้เป็นบุคลิกภาพและลักษณะท่าทางของตนเอง



2) รูปทรงของคนขนาดเล็กที่ทับซ้อนอยู่ในรูปทรงคนขนาดใหญ่ ข้าพเจ้าแทนค่าเป็นบุคลิกภาพและลักษณะท่าทางของกลุ่มคนในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



- 3) รูปทรงที่เป็นพื้นหลังนั้น เกิดจากการนำเอาสัญลักษณ์ที่แทนค่าเป็นคนมาตัดทอนให้เหลือแต่เส้นรอบนอก โดยสร้างเส้นรอบนอกของรูปทรงให้มีความหนามากขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงกลุ่มคนที่ปรับตัวมากเกินไปจนเกินความพอดีจนทำให้ตัวตนของตนเองหายไป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 6



- 1) รูปทรงของคนที่เป็นรูปทรงใหญ่ ข้าพเจ้าสื่อออกมาในรูปแบบของสัญลักษณ์ โดยแทนค่าคนรูปทรงใหญ่เป็นมนุษย์ที่พยายามปรับตัวไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมปัจจุบัน



- 2) รูปทรงของคนรูปทรงเล็กที่ทับซ้อนกันอยู่ในรูปทรงคนที่มีขนาดใหญ่ ข้าพเจ้าต้องการสื่อออกมาในรูปแบบของสัญลักษณ์ โดยแทนค่าคนที่เป็นรูปทรงเล็กเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะท่าทางที่แตกต่างกันในสังคมปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



- 3) รูปทรงใบหน้าคนในพื้นที่ ข้างเจ้าออกมาใน รูปแบบของสัญลักษณ์ โดยแทนค่าเป็นคนที่ปรับตัวเข้าหากลุ่มคนมากจนทำให้ตัวตนของตนเองหายไปเหลือไว้เพียงเปลือกนอก

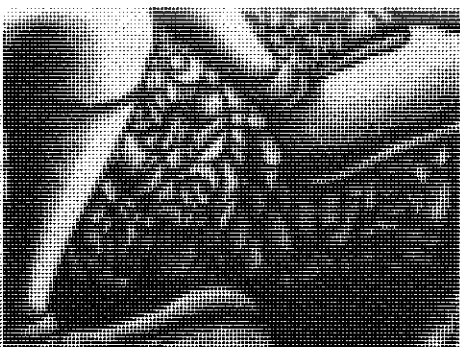
เส้น (Line)

ข้าพเจ้าใช้เส้นในการแบ่งขอบเขตของรูปทรงเกือบทุกรูปทรงในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า และใช้เส้นทำรายละเอียดภายในผลงาน รวมทั้งใช้ในการสร้างความรู้สึกรักของการเคลื่อนไหวภายในภาพ เช่น การเคลื่อนไหวของลักษณะท่าทางของคน

ผลงานศิลปะพิมพ์ครั้งที่ 2



- 1) ลายเส้นรอบนอก (Outline) ของรูปทรงคนในขนาดต่าง ๆ นั้น เพื่อใช้สร้างความชัดเจนของรูปทรง และกำหนดขอบเขตระหว่างรูปทรงกับรูปทรงพื้นหลัง รวมถึงสื่อให้เห็นถึงความพยายามในการปรับตัวไปตามสภาพสังคมของมนุษย์



- 2) ลายเส้นที่เป็นรายละเอียดในรูปทรงคนขนาดใหญ่ สร้างขึ้น เพื่อแบ่งรูปทรงคนขนาดเล็กที่ทับซ้อนกันในรูปทรงคนขนาดใหญ่ รวมถึงต้องการสร้างพื้นผิวหนังของรูปทรงคนตามจินตนาการของข้าพเจ้า เพื่อสื่อให้เห็นถึงลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวของการปรับตัวเข้าหาสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



- 3) ลายเส้นรอบนอกของรูปทรงพื้นหลังนี้ ข้าพเจ้าได้ขยายขนาดเส้นรอบนอกให้หนาขึ้น และสร้างน้ำหนักให้แก่เส้นรอบนอก ทำให้มีลักษณะคล้ายรูปทรงของท่อ ช่วยในการกำหนดขอบเขตของรูปทรงพื้นหลัง ซึ่งข้าพเจ้าแทนค่าความหนาของเส้นรอบนอกนี้เป็นเปลือกนอกที่เกิดการสะสมของบุคลิกภาพของผู้อื่น

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6



- 1) ลายเส้นรอบนอก(Outline) ของรูปทรงขนาดใหญ่ นั้น ใช้สำหรับสร้างรูปทรงคนขนาดใหญ่ เพื่อสร้างความชัดเจนระหว่างรูปทรงคนและพื้นหลัง และสื่อให้เห็นถึงมนุษย์ที่พยายามปรับตัวไปตามสภาพสังคม



- 2) ลายเส้นที่เป็นรายละเอียดในรูปทรงคนขนาดใหญ่ นั้น ใช้สำหรับแบ่งรูปทรงคนขนาดเล็กที่ทับซ้อนกันอยู่ในรูปทรงของคนที่มีขนาดใหญ่ เพื่อสร้างพื้นผิวหนังของคนตามจินตนาการของข้าพเจ้า และสื่อให้เห็นถึงการปรับตัว ซึ่งรับเอาลักษณะท่าทางของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า เนื่องจากน้ำหนักเป็นสิ่งที่ช่วยควบคุมงานของข้าพเจ้าทำให้งานดูกลมกลืนกันไปทั้งภาพ และช่วยจัดรูปทรงต่างๆ ให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งในการไล่น้ำหนักอ่อน-แก่ นั้น ช่วยให้รูปทรงต่างๆ ในผลงานเกิดปริมาตรของรูปทรง (Volume) ขึ้น ทำให้เกิดมิติภายในภาพและสร้างความรู้สึกรูปทรงมีระยะ รวมทั้งยังช่วยให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วย

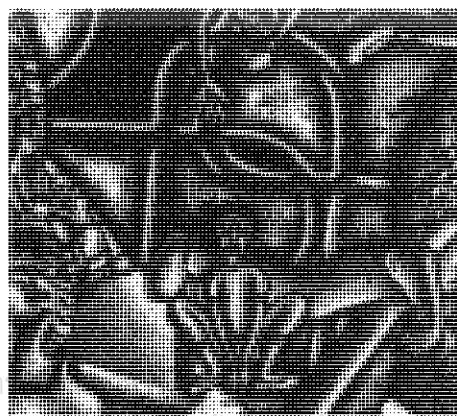
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2



1) การสร้างน้ำหนักในรูปทรงคนขนาดเล็กที่ทับซ้อนกันอยู่ในรูปทรงคนขนาดใหญ่ นั้น เพื่อสร้างปริมาตรในรายละเอียดของรูปทรงให้มากขึ้น และทำให้รูปทรงใหญ่เกิดความน่าสนใจมากขึ้นด้วย



2) น้ำหนักของรูปทรงคนที่หลากหลาย สร้างขึ้นเพื่อทำให้เกิดปริมาตรในรูปทรง และทำให้เกิดความกลมกลืนกันระหว่างรูปทรง รวมถึงทำให้เกิดระยะมิติภายในผลงานด้วย



3) น้ำหนักที่พื้นหลังในผลงานของข้าพเจ้า สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดระยะหน้า - หลัง และเกิดการเชื่อมกันระหว่างรูปทรงกับรูปทรงที่เป็นพื้นหลัง รวมถึงเป็นการจัดรูปทรงระยะหน้าให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย

เอกสารนี้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6



- 1) การสร้างน้ำหนักในรูปทรงขนาดใหญ่ ช่วยให้รูปทรงคนที่มีขนาดใหญ่เกิดปริมาตรของรูปทรงขึ้น ช่วยให้รูปทรงนั้นมีความเป็นเด่นและสมบูรณ์ตรงตามความคิดของข้าพเจ้า



- 2) น้ำหนักในรูปทรงขนาดเล็ก ช่วยให้เกิดมิติในรายละเอียดของรูปทรงมากขึ้น และทำให้รูปทรงใหญ่มีความน่าสนใจมากขึ้นอีกด้วย



- 3) น้ำหนักที่พื้นหลังในผลงาน ข้าพเจ้าได้ทำให้พื้นหลังเป็นน้ำหนักดำ และได้มีการทำน้ำหนักขาวเป็นเส้น เพื่อให้เกิดระยะของรูปทรงกับพื้นหลัง และเกิดระยะของพื้นหลังกับพื้นหลังอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการของภาพพิมพ์โลหะ (Etching) เพื่อให้ผลงานดูน่าสนใจและดูไม่เรียบจนเกินไป ข้าพเจ้าจึงสร้างพื้นผิวที่แตกต่างกันขึ้นคือ การทำแผ่นภาพพิมพ์โลหะให้เกิดเป็นลวดลาย โดยการใช้เข็มผสมกับทินเนอร์ ซึ่งในการสร้างพื้นผิวนี้นอกจากจะทำให้งานดูไม่เรียบจนเกินไป และยังสร้างความแตกต่างกันระหว่างรูปทรงได้ชัดเจนขึ้นด้วย

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2



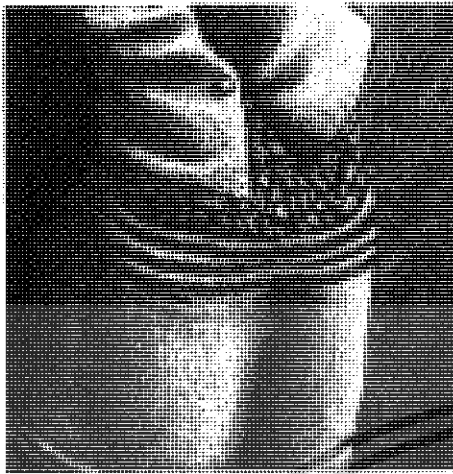
- 1) พื้นผิวภายในรูปทรงที่เป็นพื้นหลัง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนตัวคนสื่อให้เห็นถึงสภาวะการปรับตัวที่ไม่แน่นอน สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาคล้ายของเหลวที่ไม่ว่าจะใส่ลงในภาชนะใดก็จะมีรูปร่างตามภาชนะนั้น

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6



- 1) พื้นผิวภายในรูปทรงของใบหน้าคนนี้ สื่อให้เห็นถึงอิทธิพลจากสภาวะการปรับตัวที่ไม่แน่นอน ไร้จุดยืนที่มั่นคง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาคล้ายของเหลวที่ไม่เป็นรูปเป็นร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



- 2) พื้นที่ว่างในรูปทรง เกิดจากการจัดวางรูปทรงในส่วนที่เป็นรายละเอียด ส่วนการสร้างน้ำหนักในรูปทรงเป็นการสร้างพื้นที่ว่าง เพื่อให้รูปทรงเกิดมิติ และระยะพื้นที่ว่างที่เชื่อมต่อกันระหว่างรูปทรงกับรูปทรง

สี (Colour)

ภาพเอกรงค์ (Monochromes) คือ ภาพเขียนสีเดียว ที่มีสีอ่อนแก่ในตัว ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้านั้น จัดเป็นภาพเอกรงค์ ซึ่งเป็นภาพเอกรงค์สีดำเป็นส่วนใหญ่ สีเทาในรูปทรงและส่วนต่างๆภายในผลงาน มีไว้เพื่อให้เกิดมิติระยะภายในงาน รวมถึงยังสามารถสร้างให้เกิดบรรยากาศ เพื่อควบคุมงานให้เกิดความกลมกลืนกันอย่างสมบูรณ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 6



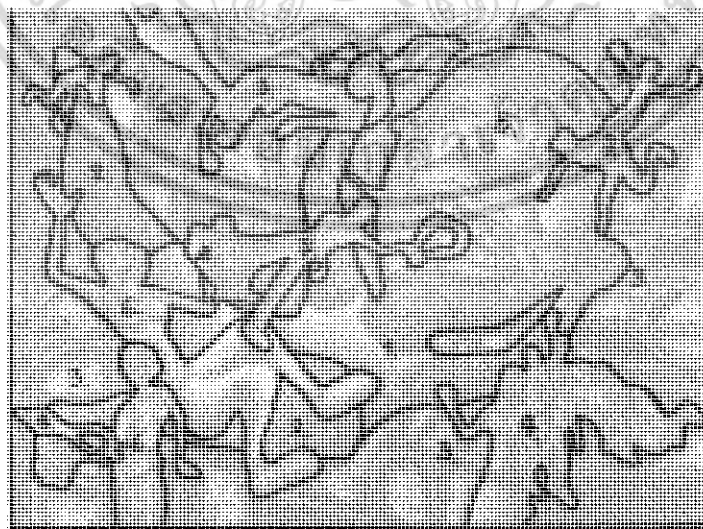
การวิเคราะห์องค์ประกอบ

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้ใช้หลักการจัดหลากหลาย ซึ่งหลักในการสร้างให้ภาพโดยรวมเกิดความเป็นเอกภาพภายในงานนั้นต้องใช้ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นรอง (Subordination) ดังนั้นในการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จึงแยกรายละเอียดออกได้ดังต่อไปนี้

การจัดองค์ประกอบภาพ



ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2



ภาพวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 6



ภาพวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

การสร้างสรรค์รูปทรงในศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นลักษณะของรูปทรงคนที่เป็นสัญลักษณ์ มีการเชื่อมโยงกันของรูปทรงคนที่มีขนาดใหญ่กับรูปทรงคนที่มีขนาดเล็ก และได้มีการจัดสรรน้ำหนักของรูปทรงต่างๆ รวมถึงพื้นหลังให้เกิดความกลมกลืนกันอย่างลงตัวภายในภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

รูปทรงคนที่ผ่านการตัดทอน ผสมผสานกับจินตนาการได้ถูกจัดวางอย่างอิสระ โดยที่รูปทรงของคนมีขนาดที่หลากหลาย และมีลักษณะท่าทางที่แตกต่างกัน รวมถึงมีการสร้างพื้นผิวและน้ำหนักที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความหลากหลายขึ้นในผลงาน

3. ความสมดุล (Balance)

ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ได้นำขนาดของรูปทรงที่ต่างกันมาสร้างความสมดุลภายในงาน โดยให้รูปทรงขนาดใหญ่อยู่ด้านใดด้านหนึ่งและให้รูปทรงที่มีขนาดรองลงมาอยู่อีกด้านหนึ่งเพื่อเป็นเงาของความสมดุล โดยมีรูปทรงขนาดเล็กเป็นตัวเชื่อมรูปทรงทั้งสองเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลภายในภาพ

4. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้ากำหนดสัดส่วนของรูปทรงคนให้มีขนาดที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของส่วนที่เป็นรูปทรงที่ใหญ่กว่า และเป็นการเน้นความคิดและสร้างความน่าสนใจ รวมถึงการกลมกลืนกันภายในภาพ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานของข้าพเจ้านั้น ถูกนำเสนอผ่านการใช้ขนาดของรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ที่มีการเน้นรายละเอียดของการทับซ้อนกันของรูปทรงขนาดเล็กจำนวนมาก และน้ำหนักที่ชัดเจนของรูปทรงในระยะหน้า เพื่อให้เห็นถึงปริมาตรของรูปทรง ซึ่งส่วนที่เป็นพื้นหลังสีดําจะช่วยค้ำรูปทรงให้มีความเด่นชัดยิ่งขึ้น

6. ความเป็นรอง (Subordination)

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงที่มีขนาดกลางและเล็ก จัดวางในระยะหลังและหน้าของรูปทรงใหญ่ เพื่อลดความขัดแย้งของรูปทรง สร้างการเชื่อมต่อระหว่างรูปทรงกับรูปทรง และรูปทรงกับพื้นหลัง รวมถึงลดค่าความเป็นเด่นลง เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันและมีการถ่ายเทของน้ำหนักภายในตัวผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงสัญลักษณ์ของคนทีล่องลอย การแสดงกรีธาทำทางต่างของรูปทรงคน และการทับซ้อนกันของรูปทรง รวมถึงการจัดวางรูปทรงให้มีทิศทางไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการแสดงความเคลื่อนไหวของรูปทรงในผลงานของข้าพเจ้า



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุป

ในปัจจุบันการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนที่หลากหลาย ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ซึ่งทำให้ผู้คนส่วนใหญ่พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆ ที่ตนต้องพบมากเกินความเหมาะสม แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นการฝืนใจตนเองก็ตาม เพื่อให้คนกลุ่มหนึ่งในสังคมที่ตนเองคบหาสมาคมด้วยยอมรับและพึงพอใจ ส่งผลให้บุคลิกภาพ ลักษณะท่าทาง และอุปนิสัยบางส่วนค่อยๆ ถูกกลืนหายไปตามสภาพของกลุ่มคนในสังคมและผู้คนรอบข้าง จึงได้แต่ถอยตามกลุ่มคนในสังคมที่ตนเองพบเจอไปเรื่อยๆ โดยไม่กล้าที่จะขัดหรือปฏิเสธเมื่อตนเองไม่เห็นด้วยเพราะกลัวว่ากลุ่มคนเหล่านั้นจะไม่ยอมรับและอาจทำให้เกิดปัญหากับตนเองได้ ข้าพเจ้าได้ประสบพบกับสภาพของกลุ่มคนในสังคมนั้นๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจของข้าพเจ้า จนเป็นเหตุให้เกิดความเหนื่อยหน่ายต่อการปรับตัวและการเข้าสังคมเพราะรู้สึกถึงการเสแสร้งและการสร้างภาพลักษณ์ของผู้คนเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงนำข้อมูลความรู้สึกต่างๆ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ โดยเริ่มจากการสร้างภาพร่างด้วยการวาดภาพและจัดองค์ประกอบ แล้วจึงนำมาขยายเป็นผลงานจริง โดยผ่านกรรมวิธีการสร้างผลงานด้วยเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ (Etching) เป็นเทคนิคที่ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดแนวความคิดและความรู้สึก รวมถึงมีการวิเคราะห์ที่สนทนาและการจัดวางองค์ประกอบในผลงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาค้นคว้าต่อไปของผู้ที่สนใจในผลงานดังกล่าว

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานคือ ในการสร้างผลงานจริงที่นำมาขยายนั้นมีรายละเอียดมาก จึงใช้เวลาในการสร้างผลงานนานกว่าที่ข้าพเจ้าคาดการณ์ไว้ ส่งผลให้ตารางเวลาในการทำการของข้าพเจ้าคลาดเคลื่อนออกไป และตัวผลงานชิ้นที่ 1 มีการเว้นพื้นที่สีขาวในรูปทรงคนมากเกินไป ทำให้ผลงานดูเหมือนไม่เสร็จ พื้นที่สีขาวทำให้ผลงานดูแบนไม่มีมิติ ส่วนผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรงคนที่มีใบหน้าใหญ่จนเกินไป ทำให้เกิดความขัดแย้งกันของรูปทรงชิ้น ดังนั้นการแก้ปัญหาส่วนมากจึงมาอยู่ในผลงานชิ้นที่ 3 – 6

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สร้างเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ ในแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะและใช้เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์แบบเดียวกับข้าพเจ้า ซึ่งในกระบวนการสร้างแม่พิมพ์และกระบวนการพิมพ์นั้น สำหรับความคิดเห็นของข้าพเจ้าถือว่าเป็นผลสำเร็จที่น่าพอใจในระดับหนึ่งเลยทีเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2545.
- ชลุด นิมสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2539.
- เสนห์ ชนารัตนสฤทธิ. **ทฤษฎีสีภาคปฏิบัติใช้ประกอบการเรียนวิชาศิลปะ**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์, 2543.
- องค์การค้าของคุรุสภา. **พจนานุกรมนักเรียนฉบับปรับปรุง**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- อลิตา จันผังเพ็ช. **เอกสารประกอบการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ 4**. กรุงเทพฯ : แผนการสอน
ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล., 2548.
- Siam Paragon. **The World Fashion Capital**. April 2006 Vol. 01 No. 02.
- The Emporium. **St.Tropez Paradisso**. March 2006 Vol. 10 No. 26.
- The Emporium. **Ooh la la! 2007**. November 2006 Vol. 10 No. 28.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะนิพนธ์



สภาวะการปรับของตัวเอง 1

แม่พิมพ์โลหะ

80 × 60 เซนติเมตร

Self Adjustment 1

Etching

80 × 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



สภาวะการปรับของตัวตน 2

แม่พิมพ์โลหะ

60 × 80 เซนติเมตร

Self Adjustment 2

Etching

60 × 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



สภาวะการปรับของตัวตน 3

แม่พิมพ์โลหะ

80 × 60 เซนติเมตร

Self Adjustment 3

Etching

80 × 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



สภาวะการปรับของตัวเองคน 4

แม่พิมพ์โลหะ

80 × 60 เซนติเมตร

Self Adjustment 4

Etching

80 × 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



สภาวะการปรับของตัวเองคน 5

แม่พิมพ์โลหะ

80 × 60 เซนติเมตร

Self Adjustment 5

Etching

80 × 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



สภาวะการปรับของตัวตน 6

แม่พิมพ์โลหะ

80 × 60 เซนติเมตร

Self Adjustment 6

Etching

80 × 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวอังสนันท์ ธรรมชุตากรณ์
เกิด 2 มีนาคม 2528
ที่อยู่ 643 หมู่บ้านมิตรภาพ อ่อนนุช 46 สุขุมวิท 77 หนองบอน
 ประเวศ กทม. 10250 โทรศัพท์ 0 – 2321 – 0800 , 0 – 9454 – 7377
การศึกษา โรงเรียนนราทร
 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้